

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **DEICHMANN-OBUV s.r.o.**, se sídlem Londýnské nám. 853/1, Brno, zastoupeného Mgr. Tomášem Pelikánem, advokátem advokátní kanceláře PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK s.r.o. se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1, Malá Strana, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 8.6.2012 č.j. 2816-2/2012-130100-21, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný), jímž bylo v odůvodnění změněno (nahrazením slova „X“ slovem „X“) a v ostatních částech zůstalo nezměněno rozhodnutí Celního úřadu Valašské Meziříčí (dále jen celní úřad) ze dne 16.3.2012 č.j. 105-7/2011-136500-021, kterým byla žalobci uložena pokuta 9.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 24 odst.1 písm.a) zákona č. 634/1992 Sb., ve znění účinném v posuzovaném období (dále jen zákon o ochraně spotřebitele) – žalobce dne 14.2.2011 v prodejně ve Vsetíně nabízel a prodával zboží, porušující práva duševního vlastnictví k prostorové ochranné známce č. X vlastníka X.

Žalobce namítal, že

- 1) správní orgány rozhodovaly na základě svých domněnek, pouze svého uvážení, bez opatření důkazních prostředků, z nichž by bylo možno dovodit, že zboží je svým provedením totožné či zaměnitelné se zmiňovanou ochrannou známkou;
- 2) správní orgány založily svá rozhodnutí na zaměnitelnosti obuvi jako celku, nikoli na zaměnitelnosti podešve. Ochranná známka se vztahuje jen na tvar podešve, což pro většinu spotřebitelů není poznávacím znakem. Na zboží nikde není symbol X (název, pěticípá hvězda, nápis „All Star“ atd.). Celkové provedení není chráněno známkou, tenisky vyrábí mnoho výrobců. Nezaměnitelnost jim dodávají další prvky, např. populární motivy (Hello Kitty atd.), které společnost X nepoužívá;
- 3) nebyl naplněn základní předpoklad nekalosti obchodní praxe podle § 4 odst.1 zákona o ochraně spotřebitele;
- 4) aktuálně jsou vedena dvě řízení na výmaz zmiňované ochranné známky;
- 5) celkové provedení zboží je typické pro tuto kategorii zboží, většina spotřebitelů ví, že existují originální výrobky společnosti X a že od jiných výrobků se odlišují také několikanásobně vyšší cenou, proto je běžný spotřebitel dokáže snadno odlišit;
- 6) závěry „odborného vyjádření“ D. B. nejsou relevantní k posouzení věci;
- 7) pokud má zákazník zájem o obuv společnosti X nepochybně si nezakoupí některou ze zadržené obuvi, když ta evidentně není obuví značky X. Spotřebitel věnuje pozornost podešvi téměř výhradně z důvodu funkčních vlastností jako je ohebnost či protiskluzovost, nikoli však z hlediska určení výrobce;
- 8) zajištěné zboží a zboží společnosti X nebylo v prodejně prodáváno přímo vedle sebe, ani z tohoto důvodu nemohlo docházet k záměně.

V replice ze dne 31.10.2012 k vyjádření žalovaného uvedl nově žalobce, že nebyla vůbec naplněna definice padělku ve smyslu zákona o ochraně spotřebitele, když vzorek podešve nelze považovat za „umístění označení“.

Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že žalobci lze přisvědčit v tom, že předmětná ochranná známka se vztahuje pouze na podešev obuvi, nicméně to nic nemění na faktu, že vizuální podobnost obuvi s originálními výrobky je

markantní a běžného spotřebitele může celkový vzhled obuvi oklamat a přimět ho ke koupi. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14.2.2011 provedl Celní úřad Zlín kontrolu v prodejně obuvi žalobce ve Vsetíně a dospěl k závěru, že se tam nachází zboží (tenisky – 19 párů), které je označeno způsobem stejným nebo zaměnitelným s registrovanou ochrannou známkou X. Celní úřad Zlín pořídil fotodokumentaci obuvi a rozhodl o zadržení tohoto zboží. Následovalo řízení o správním deliktu vedené celním úřadem, v rámci něhož byl žalobce seznámen také s vyjádřením zástupce držitele práv značky X D. B. Ten uvedl, že tvar a kvalita nebo vypracování ochranných známek na výrobku neodpovídá tvaru originálního provedení a použitá látka a textil neodpovídají kvalitou originálním výrobkům firmy X, předložené výrobky byly vyrobeny bez řádné licenční smlouvy, nejedná se o originální výrobky X, došlo k porušení práv ke (konkretizovaným) ochranným známkám. Celní úřad vydal 16.3.2012 rozhodnutí o správním deliktu, k odvolání žalobce rozhodlo Celní ředitelství Olomouc napadeným rozhodnutím dne 8.6.2012.

Podle § 24 odst.1 písm.a) zákona o ochraně spotřebitele, výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Podle § 4 odst.1 zákona o ochraně spotřebitele, obchodní praktika je nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.

Podle § 4 odst.2 zákona o ochraně spotřebitele, je-li obchodní praktika zaměřena na spotřebitele, kteří jsou z důvodu duševní nebo fyzické slabosti nebo věku zvláště zranitelní, hodnotí se její nekalost z hlediska průměrného člena této skupiny; tím není dotčeno obvyklé reklamní přehánění.

Podle § 4 odst.3 zákona o ochraně spotřebitele, užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv se zakazuje. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky.

Podle § 5 odst.2 zákona o ochraně spotřebitele, za klamavou obchodní praktiku se považuje také nabízení nebo prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, jakož i skladování takových výrobků za účelem jejich nabízení nebo prodeje a dále neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu v obchodním styku.

Typově obdobným případem jako v nyní projednávané věci se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) v rozsudku ze dne 13.2.2014 č.j. 9 As 49/2013-44, v němž se komplexně a podrobně vypořádal s velkou částí námitek, které byly žalobcem vzneseny též v této věci. Krajský soud se ztotožňuje se závěry NSS, v podrobnostech odkazuje na uvedený rozsudek a k jednotlivým žalobním námitkám uvádí následující.

Výklad pojmu shodnost, zaměnitelnost či podobnost a tedy podřazení skutkového stavu těmto pojmům je otázkou výkladu práva a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoli otázkou skutkovou (srov. odst. 28 rozsudku NSS). Pokud žalobce namítal, že správní orgány rozhodovaly na základě svých domněnek, pouze svého uvážení, bez opatření důkazních prostředků, z nichž by bylo možno dovodit, že zboží je svým provedením totožné či zaměnitelné se zmiňovanou ochrannou známkou, je jeho námitka lichá – bylo na správních orgánech, aby vyložily uvedené pojmy, což se také v posuzovaném případě stalo. Žalobní námitka 1) je nedůvodná.

NSS dále uvedl (srov. odst. 29 až 32 rozsudku), že *i když je chráněn ochrannou známkou pouze tvar podešve, tak z hlediska průměrného spotřebitele může právě celkové provedení stěžovatelkou nabízené obuvi vyvolat na trhu kotníčkové šněrovací obuvi (popř. na trhu obuvi s označením „tenisky“) asociaci s výrobky společnosti X. Vizuální podobnost, která hraje při hodnocení zaměnitelnosti zásadní roli, je markantní. Celkový dojem ve spojení s použitím prakticky shodného tvaru a struktury podešve s výrobky chráněnými předmětnou ochrannou známkou, přispívá k závěru o asociaci popř. možné záměně zajištěné obuvi s výrobky společnosti X. Závěr o zaměnitelnosti výrobků podporuje i povědomí spotřebitelů o působení společnosti X na trhu s kotníčkovou obuví určenou pro volný čas, což je jistě nezbytný faktor, který je nutné při posuzování zaměnitelnosti vzít v úvahu. Z hlediska právního rámce je podstatná možná, nikoli faktická zaměnitelnost zboží. Okolnost, zda k záměně skutečně dochází, proto není podstatná. Nebezpečí záměny pro spotřebitele znamená, že na základě celkového dojmu nabízené obuvi může očekávat stejné vlastnosti podešve jako u výrobků společnosti X, která si je právě kvůli záruce kvality a originality nechala chránit ochrannou známkou. Nabízením zajištěné obuvi by mohlo dojít k oslabení hlavní funkce ochranné známky v podmínkách tržního hospodářství, jejímž účelem je chránit soutěžní pozici jednoho podnikatele proti druhému a samozřejmě pomocí ochranné známky upoutat pozornost spotřebitelů na své výrobky. Tvrzení stěžovatelky, že originalitu a nezaměnitelnost dodávají zajištěné obuvi prvky populárních motivů „Hello Kitty“ či „Hannah Montana“, je třeba odmítnout. Výrobci kotníčkové obuvi včetně společnost X používají různé*

vyobrazení populárních motivů na své obuvi (srov. např. řadu Chuck Taylor DC Comics). Z hlediska nebezpečí záměny za výrobky chráněné ochrannou známkou tyto motivy nehrají samy o sobě žádnou roli. ...tvar a vzor podrážky bývá prezentován v nabídce výrobků společnosti X zcela rovnocenně jako ostatní charakteristické prvky, a proto je třeba odmítnout tvrzení stěžovatelky, že tento vzor není pro spotřebitele žádným poznávacím znakem. Je třeba dodat, že pěticípá hvězda či samotný nápis „X“ jistě patří k charakteristickým znakům společnosti X, avšak tyto symboly nejsou přítomny na všech typech obuvi, kdežto typický vzor podrážky chráněný ochrannou známkou je naopak přítomen na každém typu obuvi.

Žalobce v nyní posuzované věci argumentoval shodně jako ve věci posuzované NSS, takže krajský soud neshledal žádný důvod, proč by se měl odchýlit od výše uvedených závěrů NSS. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.

Žalobní námitka 3), že nebyl naplněn základní předpoklad nekalosti obchodní praktiky podle § 4 odst.1 zákona o ochraně spotřebitele, je natolik obecná, že nedává krajskému soudu možnost na ni konkrétně reagovat. Lze pouze odkázat na znění zmiňovaného zákonného ustanovení (viz výše na str.3 tohoto rozsudku) a též na odst. 36 rozsudku NSS : *K námitce, že nebyl naplněn předpoklad nekalosti spočívající v tom, že dle § 4 o dst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li způsobila podstatně ovlivnit rozhodnutí spotřebitele tak, že může učinit rozhodnutí, které by jinak neučinil, Nejvyšší správní soud uvádí, že klamavé obchodní praktiky jsou zakázány, pokud s ohledem na jejich charakteristické rysy a věcné souvislosti vedou nebo mohou vést k tomu, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil (srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 23. 4. 2009 sp. zn. C - 261/07 a C - 299/07, ve věci VTB - VAB a Galantea, bod 55). Jak již bylo uvedeno výše (srov. odst. 29), zdejší soud ve shodě s krajským soudem i žalovaným dospěl k závěru, že průměrný spotřebitel na trhu kotníčkové obuvi může zajištěnou obuv stěžovatelky zaměnit s výrobky společnosti X. Nejvyšší správní soud má za to, že pokud byl naplněn předpoklad klamavé praktiky ve smyslu výše uvedené judikatury, tak bylo dosaženo i předpokladu generální klauzule nekalé obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, který je prakticky shodný.*

Podle § 75 odst.1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pokud žalobce tvrdil, že probíhá řízení o výmazu příslušné ochranné známky, je to okolnost, kterou se soud v daném přezkumném řízení nezabýval, neboť v době rozhodování správních orgánů v roce 2011 tato ochranná známka platila (resp. nebylo ani tvrzeno něco jiného). Žalobní námitka 4) je nedůvodná.

K otázce vyšší ceny výrobků X jakožto odlišovacího znaku uvádí krajský soud, že s žalobcem lze souhlasit v tom, že spotřebitel se orientuje také cenou výrobku, nicméně cena není jediným, osamoceným znakem. Dále je všeobecně známou skutečností, že se prodejci snaží prosadit na trhu nejrůznějšími slevovými akcemi, a to nevyjímaje renomované („drahé“) značky. Tyto akce jsou u spotřebitelů velmi oblíbené a vyhledávané. Jak uvedl NSS ve zmiňovaném rozsudku (srov. odst. 30), podstatná je možná zaměnitelnost, nikoli faktická, a z tohoto pohledu je cena zboží sice důležitým faktorem, nikoli však rozhodujícím či jediným. Je nutno zároveň připočíst fakt, že daná obuv byla nabízena v „kamenné“ prodejně obchodního řetězce, známého na českém trhu již řadu let, což z pohledu průměrného spotřebitele zvyšuje solidnost nabídky. Krajský soud se tedy neztotožňuje s námitkou žalobce, že běžný spotřebitel dokáže snadno odlišit originální výrobky X podle jejich ceny, a proto považuje žalobní námitku 5) za nedůvodnou.

K námitce, že závěry „odborného vyjádření“ D. B. nejsou relevantní k posouzení věci, se rozsáhle vyjádřil již žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 3) a soud se s jeho závěry ztotožňuje – šlo o vyjádření zástupce držitele ochranné známky, tedy pouze o podklad, který sloužil správním orgánům ke zjištění stanoviska držitele ochranné známky (distancoval se od zajištěných výrobků). Žalobce v žalobě neuvedl nic nad rámec již řečeného v napadeném rozhodnutí, žalobní námitka 6) je nedůvodná.

Další námitku žalobce postavil na tvrzení, že zajištěná obuv evidentně není obuví značky X, ovšem o takovém tvrzení není v dané věci pochyb. Pro posuzovanou věc je však rozhodující otázka zaměnitelnosti obuvi, jak již bylo rozebráno výše na str. 4 tohoto rozsudku. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem ani v tvrzení, že spotřebitel věnuje pozornost podešvi téměř výhradně z důvodu funkčních vlastností. Funkčnost je samozřejmě jedním z kritérií, ale není možno bagatelizovat další skutečnosti, na základě nichž se spotřebitel rozhoduje pro koupi zboží – vizuální stránka zde hraje významnou roli a vzor podešve, chráněný ochrannou značkou X (tzv. vafle) je vzorem velmi výrazným a snadno zapamatovatelným. Žalobní námitka 7) je nedůvodná.

Uspořádání zboží v rámci prodejny je součástí merchandisingu, věnují se mu výzkumy, je zkoumáno z psychologického hlediska, zkrátka představuje významný prvek v prodeji zboží. Zákazník/spotřebitel prochází prodejnu obuvi různými směry, nezřídka se vrací, sahá na zboží, nosí jej po prodejně... Žalobcova námitka, že nemohlo docházet k záměně zboží, když nebylo v prodejně prodáváno přímo vedle sebe, nemůže proto obstát. Žalobní námitka 8) je nedůvodná.

Tvrzením žalobce, že zmiňovaná ochranná známka nenaplňuje definici ochranné známky vymezené v zákoně o ochranných známkách, se soud nemohl zabývat, když jde o opožděně podanou námitku (srov. § 71 odst.2, § 72 odst.1, 4 s.ř.s.).

V souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. května 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu